

Status over Emil Raundrup Elhauges situation – 23. november 2025

Personalia og diagnose

- Emil er 21 år (født 2004).
- Diagnosticeret med svær OCD siden ca. 2021 (4 år med tiltagende sværhedsgrad).
- Tidligere fejldiagnosticeret ADHD og kortvarigt behandlet med Ritalin (virkede stærkt euforiserende og blev stoppet).
- Ingen aktuel psykiatrisk behandling – hverken medicinsk eller terapeutisk.
- Stærke tegn på begyndende tab af realitetssans og let psykotisk adfærd (vurderet af erfaren psykolog samt forældres observation).

Aktuel funktionsniveau og symptomer

- Total isolation: Kun kontakt til forældre og i mindre grad søskende. Ingen venner, ingen uddannelse, intet arbejde.
- Alvorlig social angst kombineret med OCD-tvang gør al kontakt uden for familien umulig.
- Spiser kun ét måltid om dagen – og kun når han fysisk er hos forældrene i Nørregade 17, Nibe. Han kan ikke selv købe ind, lave mad eller spise i egen lejlighed i Aalborg.
- Ingen personlig hygiejne i over et år:
 - Ingen bad eller hårvask
 - Ingen tandbørstning (bliver kørt til tandlæge ca. hver 2. måned)
 - Lange, buede negle på hænder og fødder
 - Uklippet skæg og hår
- Ligger stort set nøgen i sengen hele dagen i sin lejlighed. Det er en kæmpe overvindelse at tage tøj på for at komme til Nibe.
- Konstant tal- og tælle-tvang samt andre repetitive ritualer styrer alt.
- Kraftig benægtelse af sygdom over for alle andre end forældrene – råber højt i det offentlige rum, at han ”intet fejler”, hvilket virker skræmmende og forvirrende på omgivelserne.

- Gentagne ufrivillige opkald (ofte mange gange) til tidligere kvindelige bekendte pga. tvang. Har været tæt på politianmeldelse.

Telefonadfærd

- Ringer utallige gange dagligt og ofte også meget sent eller om natten – kun til mors telefon - ekstremt belastende.

- Kan stort set ikke selv modtage opkald fra andre numre uden at det udløser nye tvangshandlinger (fx skal ringe til en række andre numre igen og igen).

- Opkaldene indeholder ofte, beklagelser, eller falske løfter eller gentagne forsikringer om, at ”nu skal det nok blive bedre” – hvilket skaber falsk håb og efterfølgende skuffelse, som bliver sværere og sværere at håndtere.

- Slider ekstremt særligt på hans mors psyke. Vi overvejer at skåne hende med at blokere hans opkald til hende, men det vil isolere Emil totalt, da han ikke kan kontakte os på anden måde.

Behandling – hvad er prøvet og hvad mangler

- Har tidligere fået kognitiv adfærdsterapi – men OCD'en blokerer fuldstændig for at tage redskaberne ind.

- Har været oppe på 200 mg Sertralin uden nogen effekt.

- Kan i dag ikke indtage oral medicin pga. tvang.

- Ingen aktuel behandling – kun ”opbevaring” i egen lejlighed mens symptomerne forværres markant.

- Akut behov for:

- Medicinsk genstart (SSRI eller andet) – men kræver enten tvangsindlæggelse eller et sted med daglig monitorering af medicinindtag.

- Intensiv metakognitiv terapi eller eksponeringsterapi i trygge rammer.

- Der findes desværre ingen depotpræparat til OCD-medicin, hvilket gør frivillig medicinstart umulig.

Familiens situation – på randen af sammenbrud

- Forældre er ekstremt belastede – mor særligt hårdt pga. de konstante opkald og den følelsesmæssige rutsjebane.
- To hjemmeboende søskende (17 og 24 år) påvirkes voldsomt:
 - Den 24-årige søn er selv i intensiv behandling efter senfølger af hjernerystelse.
 - Den 17-årige oplever, at hjemmet ikke længere føles trygt.
- Søskende begynder at flygte fra huset når Emil er der, fordi han er stærkt insisterende på opmærksomhed og samtale (pga. massivt socialt underskud).
- Forældre har fået bevilget parterapi hos psykolog Jytte Berg (med mange års OCD-erfaring) netop pga. belastningen fra Emils sygdom.
- Jytte Berg vurderer på baggrund af den skriftlige status, at Emil er på kanten af en egentlig psykose, og at situationen risikerer at blive irreversibel, hvis der ikke intervenseres nu.
- Hun anbefaler bl.a. eksponering (fx krav om negleklipping for at komme ind i huset), men det er ikke praktisk muligt, da Emil alligevel kommer, og vi har ingen reelle kort på hånden.

Konsekvens hvis der ikke intervenseres nu

Vi står reelt med to fremtider:

1. Familier går langsomt til grunde – både i forhold til arbejdsevne, psykisk og fysisk – mens vi passer og plejer Emil indtil vi selv bryder sammen eller bliver for gamle.
2. Vi stopper med at brødføde og støtte ham (hvilket vi ikke ønsker), hvorefter han sandsynligvis sulter inden systemet reagerer - inde det er for sent? . Vi kender familier, hvor myndighederne først greb ind, da den unge var i livsfare pga. total væske- og fødeophør.

Appel til myndigheder og psykiatri

Emil har akut brug for en behandlingsplads – fx et specialiseret OCD-behandlingshjem eller en psykiatrisk afdeling – hvor man kan:

- Sikre dagligt fødeindtag
- Starte medicin under monitorering
- Give intensiv terapi i et miljø, hvor forældrene ikke længere er de eneste omsorgspersoner og ”fængselsvogtere”

Uden hurtig indgriben risikerer vi, at Emil udvikler en fuld psykose, at hans krop tager alvorlig skade af fejl- og underernæring, og at hele hans familie kolliderer.

Vi står klar til at samarbejde fuldt ud og deltage i alt, der kan hjælpe – men vi kan ikke længere bære det alene.

Venlig hilsen

Werner og Dorte Raundrup Elhauge

Nørregade 17, Nibe

23. november 2025